

LBRIS

We know
books

MAICA DOMNULUI

ÎMPĂRĂTEASA INIMILOR

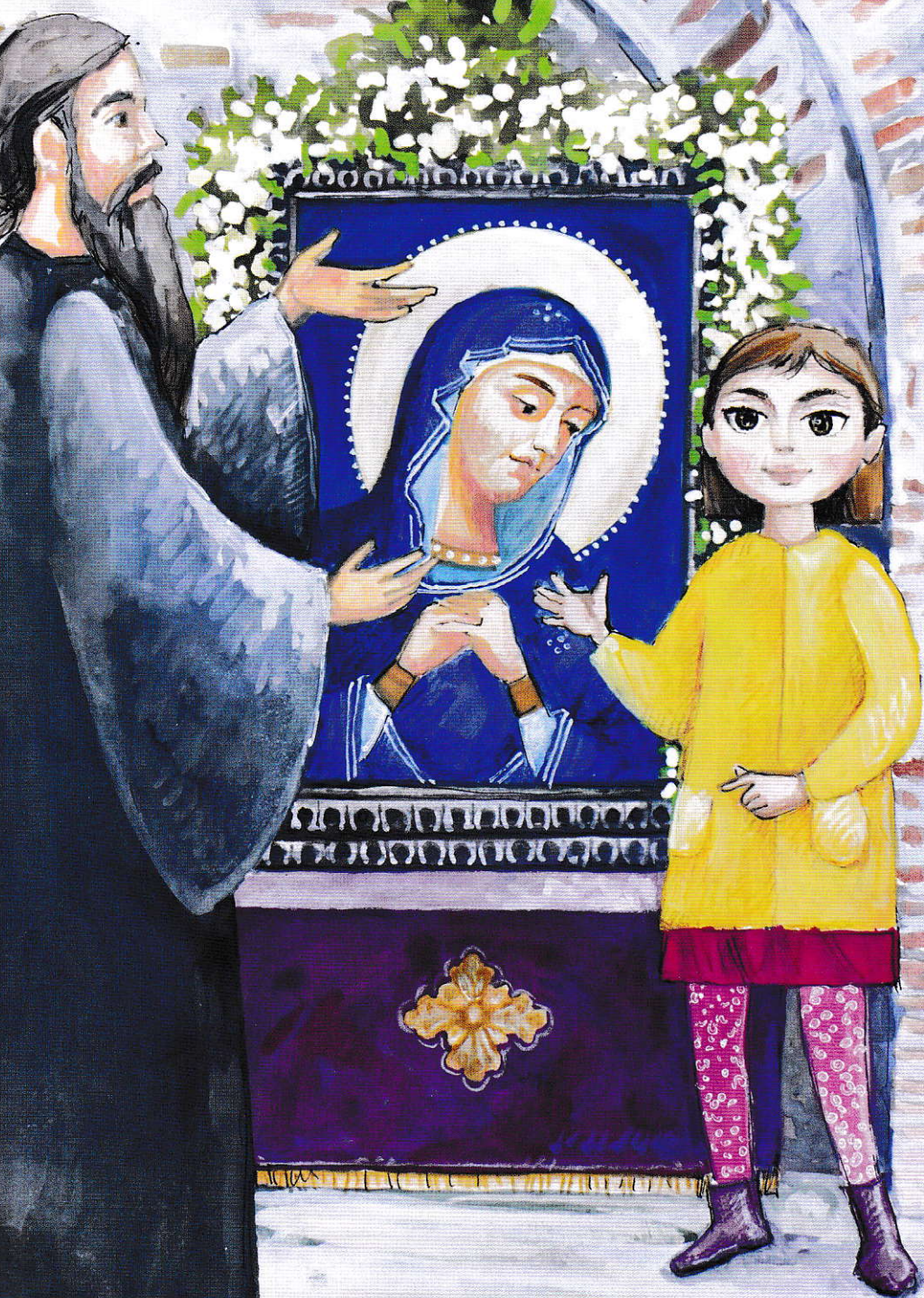

Text:
Cristian Boloș

Ilustrații:
Ana Jilinski

LIBRIS

We know
books

– Perfect! Fiecare creștin este dator să cunoască viața Maicii Domnului. De ce? Fiindcă ea nu este doar Mama sau Maica Fiului lui Dumnezeu, adică a Domnului nostru Iisus Hristos, ea nu este doar doamna și împărăteasa îngerilor și a întregii lumi, ci este și Mama noastră, a tuturor, cea care se roagă mereu lui Dumnezeu pentru noi, cea care ne ocrotește, iubindu-ne. Noi Îl avem pe Dumnezeu ca Tată bun și iubitor, dar, în același timp, suntem fiii/copiii Maicii Domnului, putând avea mereu încredere în ajutorul ei, indiferent de situația în care ne găsim.

– Părinte, ce înseamnă numele „*Maria*”?

– Numele Maicii Domnului, precum bine știi, este „*Maria*”. Acest nume binecuvântat înseamnă, pe de o parte „*Doamnă*”, „*Împărăteasă*”, „*Stăpână*”, iar pe de altă parte ne arată că Fecioara Maria a fost „*cea iubită*” și „*aleasă*” de Dumnezeu pentru a-L naște pe Fiul Lui, pe Mântuitorul Iisus Hristos.

– Îmi puteți spune cum s-a născut Maria? Știți mai multe lucruri despre familia ei?

– Da, draga mea! Noi, aici la mănăstire, am avut un stareț deosebit.

– Ce este un stareț?

– Este persoana care conduce o mănăstire.

– Am înțeles! Chiar și mănăstirea are un șef!

– Pe acest stareț minunat l-a chemat Justinian. Este înmormântat chiar la intrarea în mănăstire, potrivit dorinței lui. Dânsul a scris o carte intitulată „*Viața Maicii Domnului*”, în care relatează că Maria s-a născut din părinții Ioachim și Ana, fiind unicul lor copil, dobândit la bătrânețe, după rugăciuni intense și stăruitoare.

- Ioachim și Ana... Am auzit de ei! Părintele nostru, la biserică, îi amintește de fiecare dată când încheie Sfânta Liturghie.

- Bravo! Așa este! Îmi place să vorbesc cu tine. Ești foarte inteligentă și... curioasă! Deci, revenind, în orașul Nazaret, din ținutul Galileei, trăiau doi bătrâni, a căror viață se pierdea departe, în negura trecutului. Bătrânul Ioachim provenea din neamul împărătesc al lui David, iar soția sa, Ana, din familia preoțească a lui Aaron. Acești doi soți, de obârșie preoțească și împărătească, ajunseră la adânci bătrâneți, fără ca să se fi învrednicit de a avea un copil. De câte ori bătrânul Ioachim ducea jertfe la Altar, se ruga ca Dumnezeu să-l scape de această rușine. Soția sa, Ana, adeseori uda pământul cu lacrimi, ca Dumnezeu să-i ridice sterpiciunea. În societatea epocii respective, a nu avea copii reprezenta consecința unei pedepse divine în urma săvârșirii unui păcat grav.

- Era o mentalitate diferită față de cea din vremurile actuale!

- Da. Într-una din zile, în care era praznic luminat la evrei, Ioachim și Ana meraseră la Templu, ducând darurile ce se cuveneau unor credincioși adevărați. Însă, darurile lor nu au fost primite, pe motiv că sunt sterpi și neroditori. Ieșind rușinați de la Templu, Ioachim s-a dus în munte, iar Ana a rămas acasă, rugându-se amândoi cu mai multă stăruință. Ana intră în grădină și, cu lacrimi fierbinți, începu să se roage: „Doamne, Dumnezeule, Tu Cel ce numai cu cuvântul ai făcut cerul și pământul și toate cele văzute și nevăzute; Cel ce ai binecuvântat pe Sarra și, la bătrânețe, ai dat ei fiu pe Isaac, iar din Ana cea stearpă ai făcut de s-a născut Samuel, proorocul, dă-ne rod și nouă, robilor tăi, ridicându-ne ocară dinaintea oamenilor, că pruncul pe care îl vom naște, Ție Ți-l vom închina, ca să-Ți slujească în toate zilele vieții sale”. Văzând Dumnezeu lacrimile lor, a trimis pe Arhanghelul Gavriil, care le-a zis: „Iată, jertfa lacrimilor voastre

a fost bine primită în fața lui Dumnezeu, Care m-a trimis să vă spun că veți naște o fiică, din care va răsări Lumina lumii!". La plinirea vremii, dreptii Ioachim și Ana au avut o copilă. Conform obiceiului Legii Vechi, la opt zile au dus-o la Templu și i-au dat numele frumos și binecuvântat de „Maria”.

– Dumnezeu a făcut o mare minune! Observ ce mult contează înaintea lui Dumnezeu rugăciunile pe care le facem noi cu credință puternică și cu încredere deplină în ajutorul Lui. Dumnezeu nu ne dezamăgește și nu ne părăsește niciodată. Dacă noi acceptăm ca în viața noastră să se împlinească voia Sa, la timpul potrivit toate sunt rânduite spre folosul nostru. De asemenea, văd că nu trebuie să ne pierdem nădejdea dacă Dumnezeu nu ne împlinește imediat cererea, ci să continuăm să ne rugăm. Răbdarea și rugăciunea stăruitoare aduc împlinirea bunelor noastre dorințe. Ce s-a întâmplat după aceea, părinte stareț?

– Ajungând la vârsta de trei ani, potrivit făgăduinței făcută încă înainte de zămislire, părinții au adus-o pe Maria la Templu, încredințând-o preoților. Luând-o arhiereul Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul (cel care L-a botezat pe Iisus în râul Iordan), a purtat-o până în Sfânta Sfintelor, partea cea mai aleasă din Templu, în care nimeni nu avea acces decât numai arhiereul, o singură dată pe an. El a procedat astfel aflându-se sub insuflarea lui Dumnezeu. Fecioara a rămas acolo, petrecând doisprezece ani de sfântă viețuire, hrănită fiind cu hrană cerească de către Arhanghelul Gavriil. Maria era ca un înger printre oameni, coborând cu adevărat cerul pe pământ. La Templul din Ierusalim se găseau trei rânduri de chilii, în care locuiau, cu frică de Dumnezeu, fecioare și văduve închinete Domnului, preoți și slujitori, fiecare având un rol bine definit. În această atmosferă aleasă, Maria deprindea neîncetat, sub supravegherea fecioarelor mai în vârstă,